

ESGLÉSIA DE MENORCA

**Butletí oficial
del Bisbat**

Homilia del Santo Padre en el Seminario de Puebla de los Angeles: Carácter prioritario de la pastoral familiar pàg. 79

DOCUMENTS DEL BISBE

Comunicació: Setmana Santa pàg. 82
Felicitació Pasqual pàg. 83
Comunicació: Aniré a veure Pere pàg. 84
Ses Catequesis del Bisbe pàg. 85

CONSELL PRESBITERAL

Acta de la sessió del 28 de febrer de 1979 pàg. 91

DELEGACIÓ DE LITURGIA

Semana Santa y Pasqua. Notas pastorales pàg. 93

DELEGACIÓ D'ECONOMIA

Estado de cuentas de las parroquias. 1978 pàg. 96
Resumen de las entradas y salidas de la Curia Diocesana 1978 pàg. 96
Caja de Compensación 1978 pàg. 97

SECRETARIA GENERAL

Mes de abril pàg. 98

SETMANA SANTA 1979 pàg. 99

INFORMACIÓ DE LA DIÒCESI

Activitats del Sr. Bisbe pàg. 105
Informació de la diòcesi pàg. 107
Activitat de l'Església menorquina durant l'any 1978 pàg. 110

JOAN PAU II

HOMILIA DEL SANTO PADRE EN EL SEMINARIO DE PUEBLA DE LOS ANGELES (28 - I - 79):

CARACTER PRIORITARIO DE LA PASTORAL FAMILIAR

Amadísimos hijos e hijas:

Puebla de los Angeles: el nombre sonoro y expresivo de vuestra ciudad se encuentra hoy día en millones de labios a lo largo de América Latina y en todo el mundo. Vuestra ciudad se vuelve símbolo y señal para la Iglesia latinoamericana. Es aquí, de hecho, donde se congregan a partir de hoy, convocados por el sucesor de Pedro, los obispos de todo el continente para reflexionar sobre la misión de los pastores en esta parte del mundo, en esta hora singular de la historia.

El Papa ha querido subir hasta esta cumbre desde donde parece abrirse toda América Latina. Y es con la impresión de contemplar el diseño de cada una de las naciones como en este altar levantado sobre las montañas el Papa ha querido celebrar este Sacrificio Eucarístico para invocar sobre esta Conferencia, sus participantes y sus trabajos, la luz, el calor, todos los dones del Espíritu de Dios, Espíritu de Jesucristo.

Nada más natural y necesario que invocarlo en esta circunstancia. La grande Asamblea que se abre es, en efecto, en su esencia más profunda una reunión eclesial: eclesial por aquellos que aquí se reúnen, pastores de la Iglesia de Dios que está en América Latina; eclesial por el tema que estudia, la misión de la Iglesia en el Continente; eclesial por sus objetivos de hacer siempre más vivo y eficaz el contributo original que la Iglesia tiene el deber de ofrecer al bienestar, a la armonía, a la justicia y a la paz de estos pueblos. Ahora bien, no hay Asamblea eclesial si ahí no está, en la plenitud de su misteriosa acción, el Espíritu de Dios.

El Papa lo invoca con todo el fervor de su corazón. Que el lugar donde se reúnen los obispos sea un nuevo Cenáculo, mucho más grande que el de Jerusalén, donde los apóstoles eran apenas once en aquella mañana, pero, como el de Jerusalén, abierto a las llamas del Paráclito y a la fuerza de un renovado Pentecostés. Que el Espíritu cumpla en vosotros, obispos, aquí congregados, la multiforme misión que el Señor Jesús le confió: **intérprete de Dios**, para hacer comprender su designio y su palabra inaccesibles a la simple razón humana (cf. Jn 14, 26), abra la inteligencia de estos pastores y los introduzca en la Verdad (cf. Jn 16, 13); **testigo de Jesucristo**, dé testimonio en la conciencia y en el corazón de ellos y los transforme a su vez en testigos coherentes, creíbles, eficaces durante sus trabajos (cf. Jn 15, 26); **abogado o consolador**, infunda

ánimo contra el pecado del mundo (cf. Jn 16, 8) y les ponga en los labios lo que habrán de decir, sobre todo en el momento en que el testimonio costará sufrimiento y fatiga.

Serios problemas de la familia en Iberoamérica

Os ruego, pues, amados hijos e hijas, que os unáis a mí en esta Eucaristía, en esta invocación al Espíritu. No es para sí mismos ni por intereses personales si los obispos, venidos de todos los ambientes del Continente, se encuentran aquí; es para vosotros, pueblo de Dios en estas tierras, y para vuestro bien. Participad, pues, en esta III Conferencia también de esta manera: pidiendo cada día para todos y cada uno de ellos la abundancia del Espíritu Santo.

Se ha dicho, en forma bella y profunda, que nuestro Dios en su misterio más íntimo no es una soledad, sino una familia, puesto que lleva en sí mismo paternidad, filiación y la esencia de la familia que es el amor. Este amor, en la familia divina, es el Espíritu Santo. El tema de la familia no es, pues, ajeno al tema del Espíritu Santo. Permitid que sobre este tema de la familia —que ciertamente ocupará a los obispos durante estos días— os dirija el Papa algunas palabras.

Sabéis que con términos densos y apremiantes la Conferencia de Medellín habló de la familia. Los obispos, en aquel año de 1968, vieron, en vuestro gran sentido de la familia, un rasgo primordial de vuestra cultura latinoamericana. Hicieron ver que, para el bien de vuestros países, las familias latinoamericanas deberían tener siempre tres dimensiones: ser educadoras en la fe, formadoras de personas, promotoras de desarrollo. Subrayaron también los graves obstáculos que las familias encuentran para cumplir con este triple cometido. Recomendaron “por eso” la atención pastoral a las familias, como una de las atenciones prioritarias de la Iglesia en el Continente.

Pasados diez años, la Iglesia en América Latina se siente feliz por todo lo que ha podido hacer en favor de la familia. Pero reconoce con humildad cuánto le falta por hacer, mientras percibe que la pastoral familiar, lejos de haber perdido su carácter prioritario, aparece hoy todavía más urgente, como elemento muy importante en la evangelización.

La Iglesia es consciente, en efecto, de que en estos tiempos la familia afronta en América Latina serios problemas. Ultimamente algunos países han introducido el divorcio en su legislación, lo cual conlleva una nueva amenaza a la integridad familiar. En la mayoría de vuestros países se lamenta que un número alarmante de niños, porvenir de esas naciones y esperanzas para el futuro, nazcan en hogares sin ninguna estabilidad o, como se les suele llamar, en “familias incompletas”. Además, en ciertos lugares del “continente de la esperanza”, esta misma esperanza corre el riesgo de desvanecerse, pues ella crece en el seno de las familias, muchas de las cuales no pueden vivir normalmente, porque repercuten particularmente en ellas los resultados más negativos del desarrollo: índices verda-

deramente deprimentes de insalubridad, pobreza y aun miseria, ignorancia y analfabetismo, condiciones inhumanas de vivienda, subalimentación crónica y tantas otras realidades no menos tristes.

En su defensa

En defensa de la familia, contra estos males, la Iglesia se compromete a dar su ayuda e invita a los gobiernos para que pongan como punto clave de su acción: una política sociofamiliar inteligente, audaz, perseverante, reconociendo que ahí se encuentra sin duda el porvenir —la esperanza— del continente. Habría que añadir que tal política familiar no debe entenderse como un esfuerzo indiscriminado para reducir a cualquier precio el índice de natalidad —lo que mi predecesor Pablo VI llamaba “disminuir el número de los invitados al banquete de la vida”— cuando es notorio que, aun para el desarrollo, un equilibrado índice de población es indispensable. Se trata de combinar esfuerzos para crear condiciones favorables a la existencia de familias sanas y equilibradas: “aumentar la comida en la mesa”, siempre en expresión de Pablo VI.

Además de la defensa de la familia, debemos hablar también de promoción de la familia. A tal promoción han de contribuir muchos organismos: gobiernos y organismos gubernamentales, la escuela, los sindicatos, los medios de comunicación social, las agrupaciones de barrios, las diferentes asociaciones voluntarias o espontáneas que florecen hoy día en todas partes.

La Iglesia debe ofrecer también su contribución en la línea de su misión espiritual de anuncio del Evangelio y conducción de los hombres a la Salvación, que tiene también una enorme repercusión sobre el bienestar de la familia. ¿Y qué puede hacer la Iglesia uniendo sus esfuerzos a los de los otros? Estoy seguro de que vuestros obispos se esforzarán por dar a esta cuestión respuestas adecuadas, justas, valederas. Os indico cuánto valor tiene para la familia lo que la Iglesia hace ya en América Latina, por ejemplo, para preparar a los futuros esposos al matrimonio, para ayudar a las familias cuando atraviesan en su existencia crisis normales que, bien encaminadas, pueden ser hasta fecundas y enriquecedoras, para hacer de cada familia cristiana una verdadera “ecclesia doméstica”, con todo el rico contenido de esta expresión, para preparar muchas familias a la misión de evangelizadora de otras familias, para poner de relieve todos los valores de la vida familiar, para venir en ayuda de las familias incompletas, para estimular a los gobernantes a suscitar en sus países esa política sociofamiliar de la que hablábamos hace un momento. La Conferencia de Puebla ciertamente apoyará estas iniciativas y quizá sugerirá otras. Alégranos pensar que la historia de Latinoamérica tendrá así motivos para agradecer a la Iglesia lo mucho que ha hecho, hace y hará por la familia en este continente.

Palabras de aliento y esperanza

Hijos e hijas muy amados: el sucesor de Pedro se siente ahora, desde este altar, singularmente cercano a todas las familias de América Latina. Es como si cada hogar se abriera y el Papa pudiese penetrar en cada uno de ellos; casas donde no falta el pan ni el bienestar, pero falta quizá concordia y alegría; casas donde las familias viven más bien modestamente y en la inseguridad del mañana, ayudándose mutuamente a llevar una existencia difícil, pero digna; pobres habitaciones en las periferias de vuestras ciudades, donde hay mucho sufrimiento escondido, aunque en medio de ellas existe la sencilla alegría de los pobres; humildes chozas de campesinos, de indígenas, de emigrantes, etc. Para cada familia en particular el Papa quisiera poder decir una palabra de aliento y de esperanza. Vosotras, familias que podéis disfrutar del bienestar, no os cerréis dentro de vuestra felicidad; abridlos a los otros para repartir lo que os sobra y a otros les falta. Familias oprimidas por la pobreza, no os desaniméis y, sin tener el lujo por ideal, ni la riqueza como principio de felicidad, buscad con la ayuda de todos superar los pasos difíciles en la espera de días mejores. Familias visitadas y angustiadas por el dolor físico o moral, probadas por la enfermedad o la miseria, no acrecentéis a tales sufrimientos la amargura o la desesperación, sino sabed amortiguar el dolor con la esperanza. Familias todas de América Latina, estad seguras de que el Papa os conoce y quiere conoceros aún más porque os ama con delicadezas de Padre.

Esta es, en el cuadro de la visita del Papa a México, la Jornada de la Familia. Acoged, pues, familias latinoamericanas, con vuestra presencia aquí, alrededor del altar, a través de la radio o la televisión, acoged la visita que el Papa quiere hacer a cada una. Y dadle al Papa la alegría de veros crecer en los valores cristianos, que son los vuestros, para que América Latina encuentre en sus millones de familias razones para confiar, para esperar, para luchar, para construir.

DOCUMENTS DEL BISBE

COMUNICACIÓ

SETMANA SANTA

Aquest diumenge de Rams que celebrem avui ens obre les portes de la Setmana Santa. Tots els cristians sabem què anam a començar i a celebrar en ella. Hi feim la memòria dels actes més cabdals de la vida del nostre Mestre, Jesús. Hi recordam la seva Passió, la seva Mort i la seva triom-

fant Resurrecció. El misteri que més pregonament afecta tot home —el dolor i la mort—, bolcarà la litúrgia d'aquesta Setmana i, d'una manera o altra, farà impacte en el cor dels creients. Tota l'Església universal estarà, diguem-mo així, en tensió, com en alarma, en el moment més fort i important de tot l'any. Aquí i allà i més enllà, seguint antigues i venerables tradicions, fins i tot es representaran i plastificaran tots aquests misteris, per tal que penetrin més intensament l'ànima cristiana.

Rams ens obre les portes d'aquesta Setmana. I Pasqua en serà la desclosa definitiva. Obrirem uns horitzons nous de vida perdurable, un cop vençuts el dolor i la mort.

A Menorca, com en tants d'altres llocs, aquesta setmana se'ns omplirà l'illa de turistes. Ja fa estona que les agències n'anuncien els viatges programats. I molts de vosaltres també aprofitareu aquests dies pel descans i l'oci. Aquests són fets irreversibles que ens ha portat una societat de consum que fa via cap a una societat anomenada lúdica, és a dir, d'oci i de recreació. Les màquines ben prest ho faran tot i ens sobraran moltes hores de les que ara emprem per a fer feina. I la humanitat es podrà dedicar més intensament al turisme, als viatges, al descans i als jocs.

Però, sabrà també dedicar-se a l'esperit? Tindrem temps, emprarem el nostre temps per vitalitzar i enriquir la part superior de l'home, la seva intel·ligència, la seva voluntat? D'una manera especial nosaltres, els cristians, viurem més la nostra fe, alimentant-la amb els mitjans espirituals que l'Església anirà posant a les nostres mans? Aprofitarem aquest temps per a dedicar-nos a l'apostolat, al servei dels germans, a la nostra formació cristiana, a l'assistència als actes de culte? Açò són interrogants que, amb l'experiència i la perspectiva que tenim, per exemple, d'aquesta i tantes setmanes santes, queden en nets i simples interrogants.

Idò, vos he d'insistir, estimats fills, que visqueu aquests dies sants amb més intensitat cristiana, assistint als actes litúrgics, amb els quals commemorarem els esdeveniments més trascendentals de la nostra fe? Sí; ho faig. I de tot cor.

Amb la meva benedicció,

Ciudadella, 8 d'abril del 1979

† Antoni, bisbe

FELICITACIÓ PASQUAL

Un ram d'olivera al bec del colom, que Noè va amollar de l'arca, anunciava que la terra havia tornat a treure florida, després del diluvi.

Uns rams d'olivera en mans dels al·lots israelites, aquell primer diumenge de Rams, eren la manifestació del goig d'aquell poble que aclamava Jesús com a Messies i Rei, l'Enviat del Pare.

Avui, l'olivera del Santuari del Toro, vibrant de llum i de vida, és l'anunci de la nostra Pasqua.

CRIST HA RESSUSCITAT! AL.LELUIA!

Amb la meva felicitació i benedicció

† **Antoni, bisbe**

COMUNICACIÓ

ANIRÉ A VEURE PERE

Estimats diocesans,

Si Déu vol, el proper dia 29 d'aquest mes d'abril, seré a Roma, amb motiu de la beatificació del P. Francesc Coll, fundador de la Congregació de les Dominiques de l'Anunciata, una comunitat de les quals és a Ferreries, on fa feina principalment en el Col·legi "St. Francesc d'Assís".

Idò, aniré a Roma a veure Pere, avui amb el nom de Joan Pau II. No vos engan si vos dic que hi vaig amb il·lusió i sobretot per dos motius principals.

El primer és l'objecte del viatge. Assistir a la beatificació del Pare Coll, un català del segle passat, sacerdot eminent per la seva constant predicació i la seva constant oració, que ens ha deixat, amb la fundació de les Dominiques de l'Anunciata, tot un devesall de gràcies per l'acció evangelitzadora que aquesta seva Congregació està realitzant a la nostra terra i enllà del mar i de les muntanyes.

El segon és anar a veure i conèixer el Sant Pare Joan Pau II. La seva personalitat, tan original i definida, que atreu i captiva les multituds, fa més agradable i esperada la visita al Pastor suprem de l'Església. Joan Pau II, com a Successor de Pere, és el Cap Visible de tota la cristiandat. Ell comanda i dirigeix tot el poble de Déu, o bé tot sol o bé col·legialment amb els bisbes, tots com a Successors dels Dotze Apòstols "que el Senyor va instituir a la manera d'un Col·legi o d'un grup estable". Per açò ha d'esser freqüent el tracte dels bisbes amb el Papa, no solament per exercir el seu ministeri col·legial, quan el Papa ho determini, sinó i sobretot per entrar i viure més íntimament en aquella comunió jeràrquica que hi ha d'haver entre ells, fortament mantinguda amb els llaços de la unitat, de la caritat i de la pau.

Per açò vaig principalment a Roma. Per veure Pere, per saludar-lo i abraçar-lo, també en nom vostre, i així poder-li dir personalment com l'estimam, com pregam per ell, com restam units a l'Església Mare de Roma.

Vos deman que m'acompanyeu amb la vostra pregària i que en ella hi faceu ben sentida aquella jaculatòria menorquina que ens distingeix en l'amor i la devoció al Papa:

**Dolcíssim Cor de Jesús!
Vós qui l'Església amau tant,
ajudau el Pare Sant.**

Amb la meva benedicció.

Ciutadella, 23 d'abril del 1979

† Antoni, bisbe

SES CATEQUESIS DEL BISBE

L'Ecologia espiritual (I)

Estimats radiooients:

Aquests temps està de moda açò que en deim l'Ecologia. L'Ecologia, segons el diccionari, és la "ciència que estudia les relacions dels organismes amb el medi on viuen". És a dir, es tracta de l'estudi de l'ambient de la natura, de les relacions dels animals amb el lloc on viuen i, per dir-ho amb paraules d'un tècnic, la totalitat de les condicions de vida de les plantes i dels animals en el seu ambient natural.

La cosa ha pres tanta volada que fins i tot s'ha polititzat. A França, per exemple, ja hi ha un partit polític la finalitat del qual és defensar l'ecologia, i aquí a ca nostra s'han fet intents per açò i tots sabem les manifestacions que hi ha hagut, no fa molta estona, a les nostres illes i a altres llocs de la península amb aquesta mateixa idea.

Trob molt normal i natural que la humanitat, sobretot avui, es preocupi i estigui preocupada per aquest problema. La contaminació de l'ambient va progressant. Sembla que les causes que produeixen aquest fet —i ara jo no vull escatir-les— són moltes i diverses, provenint quasi bé totes elles de la incúria de l'home i dels avenços obtinguts en el fet industrial cada dia més complicat i sofisticat. Tots ens hem enterat que fins i tot s'han de reunir els tècnics dels diversos països mediterranis per tal de curar, cuidar i donar remei al nostre Mar que diuen que està greument malalt.

Però hi ha també una altra ecologia. En diuen l'ecologia humana. La defineixen com l'estudi del desenrotllament i de l'organització de les relacions funcionals de la comunitat humana en el procés d'adaptació al medi ambient. És que l'home, com a ser vivent, també necessita lo que ara en diuen un "hàbitat"; on poder desenrotllar dignament i huma-

nament la seva vida, sense que es vegi aplastat per la seva pròpia tècnica ni perseguit i atrapat per virus i malalties noves, procedents d'una contaminació incontrolada.

Vos adonareu de veres que tant una ecologia com l'altra avui ens són ben necessàries. El món modern, amb la seva industrialització i la seva tècnica creixent, ens està portant a uns desequilibris naturals i humans. "La influència creixent de l'home —diu un ecòleg— en els sistemes naturals que el volten i dels quals forma part porta a una simplificació creixent d'aquests sistemes, i, en qualque cas, a degradacions irreversibles. L'augment enorme del consum d'energia, lligat als processos d'industrialització i a l'increment d'intercanvis, i el creixement de la població humana fan pensar que l'alteració dels sistemes naturals i fins i tot dels sistemes simplificats que l'home explota més directament, arribarà a extrems catastròfics i irreversibles".

Certament hem de defensar l'home de tots aquests perills que tenim a sobre i que ens fan caminar cap a la destrucció de la naturalesa, si ben prest no s'hi posa remei. Hem de defensar l'home i també el seu medi on viu, la nostra terra, per tal que no quedin convertits, l'home i la terra, en una espècie de búnquer on s'automatitzin i restin plasmats en uns robots mecànics, a disposició de qualsevol botó que els faci moure. La imaginació dels productors de moltes pel·lícules de ciència-ficció ens porta ja per aquests pendissos, fins ara impensables.

Com podeu veure, fins ara vos estic parlant a dos nivells de naturalesa creada: el nivell dels éssers vegetals i animals i el nivell de l'home, com a ésser vivent, sense cap altra consideració. Perquè entenc que aquest problema humà de la destrucció de la naturalesa que avui afecta tot el món d'una manera intensa, juntament amb tants d'altres problemes (posau per cas, la carrera d'armaments, la fam i la pobresa del tercer món, el creixement d'una societat consumista i tecnòcrata que no sabem on anirà a parar, etc.), dic que aquest problema, que estic tocant commou i capfica a la nostra generació de darreries del segle XX i per açò me n'he volgut fer ressò.

Generalment, tots esteim d'acord en que tots els béns de la terra han d'ordenar-se i establir-se en funció de l'home i que l'home ha de fer-los servir i els ha d'emprar pel perfeccionament de la seva vida i per a una promoció humana. Però, per aconseguir açò, correm el risc, potser avui més que mai, donats els avenços de la tècnica i de la ciència, que acceptam i aplaudim, de menysvalorar i no adonar-nos de la importància i de l'excel·lència d'una altra faceta de la vida humana.

Per açò, tot i que aquesta temàtica de l'ecologia merexeria una consideració més extensa i profunda —que jo no estic preparat per a fer i que consider que tots tenim obligació de conèixer-la i de fer-hi feina segons les nostres possibilitats i disposicions— ara només l'he volgut fer servir, primerament per a indicar-vos la seva importància i els problemes que inclou i que hem de tenir presents. I segonament, per a valdre'm d'ella i fer-la servir com a introducció a una altra ecologia que a mi m'interessa més.

Certament hem de defensar la terra i l'home. Perquè "la terra és la casa de tots. Ho és biològicament, com per a tot ésser vivent. Però, ho és també humanament. L'home no és sols un ésser vivent. Té a més la noblesa del coneixement. Té la força del seu cor. Coneix i estima. És el gran bé que el fa noble i superior a totes les altres coses. La terra, tot el món, és la casa de tots, on la llei de la vida és néixer i estimar-se. Ser-hi infel porta a la mort".

Idò, ja haureu comprès que us vull parlar i par d'una altra ecologia que podríem titular ecologia espiritual. Sí; també existeix i hem de considerar aquesta ecologia, que fa referència al procés d'adaptació al medi ambient sobrenatural que necessitam els feels cristians de Jesucrist.

Però, m'he allargat massa i me pens que és millor que vos en parli un altre dia. Per açò, sabeu que, fins la setmana que ve, en què vos tornaré a parlar, vos acompanya la meva oració i la meva benedicció.

L'Ecologia espiritual (II)

Estimats radiooients,

Fa quinze dies que us vaig encetar aquest tema que avui tenc intenció d'acabar. Vos parlava de l'ecologia, aquesta ciència que es preocupa de l'ambient i de l'hàbitat dels animals i plantes. Al final d'aquella catequesi, vos deia que a mi em preocupava més el que en deia l'ecologia espiritual, que podríem definir com el desenrotllament i l'adaptació al medi ambient que necessitam els cristians.

Quan he volgut fer aquesta comparació entre l'ambient que necessiten tots els sers vivents per tal de poder desenrotllar-se adequadament, i l'ambient que necessitam els cristians per viure la nostra fe, ho he fet perquè nosaltres també esteim en un temps i en un espai, en què vivim i som, i que ens condicionen i emmarquen.

Tots comprendreu que no és exactament el mateix viure la nostra fe, ara i aquí, en aquest món occidental tecnificat i massificat, que fer-ho segles enrera, per exemple, en una Europa rural, mig despoblada i faltaça de tots aquests mitjans tècnics i de comunicació que avui són a l'abast de tothom.

Una acomodació als temps i als llocs és sempre útil. I serà també necessària per a nosaltres si no volem córrer el risc de trobar-nos desfasats i desorientats. Açò d'acomodar-se també ho fan els animals i les plantes. I hem de constatar que per a nosaltres els homes que tenim una fe cristiana, el nostre ambient pot ser molt més ampli i elàstic.

Els costums canvien i les mentalitats també. Els nous camins que l'home va obrint cada dia amb el progrés científic, amb els tresors que va descobrint en les diverses cultures, que permeten de conèixer més a fons la naturalesa humana, han de ser aprofitats també per tots els feels creients. Tal com diu el Concili, l'Església també rep una ajuda del món modern. Tot el que promou la comunitat humana en l'ordre de la família, de la cultura, de la vida econòmico-social, de la vida política propor-

ciona certament una ajuda a la comunitat eclesial, per tal com aquesta depèn de les realitats externes. El Concili també ha parlat dels signes dels temps que han d'ésser discernits a la llum de l'Esperit.

Els cristians, idò, com hem de rebre i valorar aquest món nou, aquest hàbitat actual, tan divers del de temps passats? Heus aquí una pregunta que, a la pràctica, és ben difícil de contestar. El canvi en el qual ens veim immersos porta més d'una crisi i són molts els qui no han sabut adaptar-se a una nova visió i a un nou viure.

Certament, l'essencial de la nostra fe no pot claudicar mai. L'anunci evangèlic de la Bona Nova del Crist sempre tindrà validesa, siguin quins siguin els ambients en els quals toqui viure. La salvació és per a l'home i per a l'home tal com és, amb totes les diverses maneres que tindrà de fer i de ser, al llarg de la història. Per açò, l'Església ha de parlar als homes i amb els homes d'avui per a oferir-los el seu servei evangèlic, sense discriminació de cultures. Fe i cultura no són la mateixa cosa. Però estan íntimament entrelaçades ja que la fe mai no ha existit desencarnada de la cultura, sinó que viu en uns sers humans concrets que formen part d'una Cultura determinada.

Tot açò ens porta a considerar el nostre actual ambient com l'aquí i l'avui, temps i espai, per a viure la nostra fe. Haurem d'exigir també una salubritat i un aire pur per respirar. Haurem de lluitar contra tantes i tantes contaminacions que desfan i destrossen la nostra ecologia espiritual. Tindrem, voldrem la llibertat que ens correspon per a viure la nostra fe enmig del món, fent-ne apartar tot allò que emmetzina i fa malbé l'ambient.

L'Església, tots els qui la formam, no podem viure en un ghetto particular, ni en un "coto privado" com els que ara s'han establert per les nostres terres per anar a caçar. L'Església vol fer un servei al món i vol rebre també una ajuda, un servei d'aquest món, almanco demanant-li que, en els costums i en tota la seva vida, no destrueixi els valors ètics més elementals. L'Església ensenyarà, haurà d'ensenyar al món que "la genuïna unió social exterior procedeix de la unió dels esperits i dels cors, açò és, de la fe i de la caritat, que constitueixen el fonament indisoluble de la seva unitat en l'Esperit Sant. Les energies que l'Església pot comunicar a l'actual societat humana radiquen en aquesta fe i en aquesta caritat, aplicades a la vida pràctica." I també que "el cristià que falta a les seves obligacions i deures temporals falta als seus deures envers el pròxim, falta, sobretot, a les seves obligacions envers Déu i posa en perill la seva eterna salvació".

Aquestes darreres són paraules del Concili amb les quals acab avui aquesta meva catequesi.

Fins la setmana que ve, en què vos tornaré a parlar, vos acompanya la meva oració i la meva benedicció.

La primera Encíclica de Joan Pau II

Estimats radiooients,

El passat dia 15 d'aquest mes de març, es va publicar la primera Encíclica del nostre actual Sant Pare, el Papa Joan Pau II. Aquesta Encíclica porta per títol les dues primeres paraules amb què comença, tal com és costum de fer-ho en tots els escrits pontificis. De nom, idò, és "Redemptor hominis" dues paraules llatines que traduïdes volen dir Redemptor de l'home i solen ésser com la idea, la síntesi o l'ocasió del pensament que el Papa desenrotlla en tot l'escrit.

En aquestes meves catequesis de cada divendres pens parlar-vos d'aquesta Encíclica qualque vegada, per a dir-vos i explicar-vos la doctrina i el magisteri que el Papa ens hi ha volgut explicar. Començ ja avui amb unes notes preliminars de presentació i amb la visió de conjunt de tota l'Encíclica.

Primer per a dir-vos què és una Encíclica. Aquesta paraula Encíclica etimològicament, segons el seu origen, vol dir "circular". I s'emprava aquest nom perquè era un paper que circulava, que anava d'unes mans a altres de diferents persones i se l'anaven fent passant d'uns a altres. Ara, s'empra aquesta paraula Encíclica per a significar una carta o un document que el Papa envia als bisbes de tot el món i en el que tracta qualque punt de doctrina cristiana. Avui, però, aquestes cartes o documents, anomenats encíclicues, no van solament dirigits als bisbes. Aquesta primera de Joan Pau II ha estat adreçada, segons el seu encapçalament "als venerables Germans en l'episcopat, als sacerdots, a les famílies religioses, als fills i filles de l'Església i a tots els homes de bona voluntat. "Es a dir, que es tracta d'un document pontifici dirigit a tots els cristians, i a tot el món.

Altres vegades, hi ha hagut encíclicues dirigides especialment a un determinat destinatari, per exemple, a una nació, o estat, a una casta de persones, però normalment són per a tota l'Església o, al manco, tota l'Església les ha de rebre com a magisteri ordinari del Successor de Pere.

Aquestes Cartes solen ser llargues i, fins ara, amb un estil més tost abarrocat. Vull dir que els Papes hi fan grans parrafades, que costen prou de llegir amb un sol alè. L'estil senzill, curt i ràpid del nostre temps hi sol ser ben absent. Açò els dóna un to majestàtic i solemne, tal com sembla que s'escau i s'ha d'esperar d'un document d'aquesta casta. En aquesta primera Carta Encíclica de Joan Pau II hi continua encara aquesta solemnitat, si bé un estil molt propi d'ell —potser l'haver estat escrita directament en polac comporta açò— i la substitució del Nos pel Jo, en parlar sempre el Papa en primera persona del singular quan es refereix a ell mateix, fa que l'encíclica "Redemptor hominis" tengui una originalitat inconfusible.

La primera Encíclica que escriu un Papa sol ésser la manifestació del programa o al manco de la línia que pensa seguir, o del punt clau

—per dir-ho així— que serà el nord del seu pontificat. Certament, aquesta Encíclica de Joan Pau II és açò. És el primer document, com diu ell mateix, inaugural de l'actual pontificat". I l'inaugura —i cito les seves mateixes paraules— “amb aquesta veritat primordial i fonamental de l'encarnació, ja recordada, a la qual està vinculat el ministeri, que, amb l'acceptació de l'elecció per a bisbe de Roma i Successor de l'Apòstol Pere, s'ha convertit en el meu deure específic en la seva mateixa Càtedra.”

El tema, idò, d'aquesta Encíclica és del tot cristocèntric. Des de la primera afirmació el Papa ja ho constata. Comença així l'Encíclica: “El Redemptor de l'home, Jesucrist, és el centre del cosmos i de la història”. I me sembla que aquesta és la tesi fonamental que el Papa Joan Pau II va desenrotllant al llarg de les 100 pàgines de què consta l'Encíclica. Ho anirem veient en l'explicació que, si Déu vol, vos aniré fent en altres catequesis.

Avui, per acabar, vos faré un resum de la Carta, indicant els principals capítols en què està dividida.

L'Encíclica consta de quatre grans apartats. Deixat el primer que és com una introducció de l'Encíclica, titulat “Herència”, i en el qual el Papa enllaça el seu servei apostòlic amb el dels immediats antecessors seus i amb el Concili Vaticà II, els altres formen com un tríptic, el cos central del qual és Jesucrist.

Esquematzant-ho molt, vos diria que en el primer apartat, es parla de Crist en el misteri de la seva redempció, primer en la visió que el Papa en diu dimensió divina d'aquest misteri i que consisteix en l'amor i la paternitat que Déu Creador té a tot home i que ara, pel misteri de la creu i de la mort de Crist, es manifesta obertament “en Déu Redemptor, feel a sí mateix, feel al seu amor a l'home i al món”. L'altra dimensió, la humana, del misteri de la redempció és aquella per la qual “Crist revela plenament l'home al mateix home” tornant a trobar “la grandesa, la dignitat i el valor propis de la seva humanitat”. La Redempció de Crist “ha tornat a donar definitivament a l'home, la dignitat i el sentit de la seva existència en el món, que havia perdut a causa principalment del pecat”.

En la segona part, s'hi considera l'home, el redimit per Crist, situat en el món contemporani i posat entre la por pel desequilibri entre progrés material i espiritual que pot ésser una amenaça pels drets fonamentals de l'home, si només es va a la “lletra” i no a “l'esperit” d'aquests drets.

Finalment, el darrer apartat està dedicat a l'Església, com a continuadora de la missió del Crist en la redempció de l'home. L'Església, amb tots els mitjans que té a la seva mà, sobretot l'Eucaristia i la Penitència, ha de demostrar la seva disponibilitat a servir l'home, el món, ja que és “tot cristià qui en la comunitat del poble de Déu construeix el Cos de Crist”.

L'Encíclica acaba amb la consideració del lloc preeminent que Maria ocupa en el misteri de la nostra redempció, i és invocada pel Papa com a Mare de l'Església, a qui hem d'acudir en la nostra pregària.

Fins la setmana que ve, en què vos tornaré a parlar, sabeu que vos acompanya la meva oració i la meva benedicció.

CONSELL PRESBITERAL

ACTA DE LA SESSIÓ DEL 28 DE FEBRER DE 1979

DOMINGO DE RAMOS. — Constitueix la introducció a la "Semana Santa".
A "El Toro", dia 28 de febrer de 1979, a les deu i mitja del matí, es reuneix el Consell Presbiteral, presidit pel Sr. Bisbe i al que assisteixen N'Antoni Subirats, En Joan Francesc Huguet, el P. Xavier Carnicero i En Francesc Triay, excusen degudament la seva assistència En Rafel Oléo, En Miquel Casanovas i En Pere Oléo.

Es comença la sessió amb una pregària, dirigida pel Sr. Bisbe, i la lectura de Ef. 1, 15-23.

Llegida que fou l'acta de la sessió anterior és aprovada.

Es comença per la informació per part del Sr. Bisbe sobre el motiu que, tot i haver decidit en l'anterior Consell no fer cap document davant les pròximes eleccions, l'ha düt a publicar una catequesi preparada per esser radiada per Radio Popular, entre altres la comunicació de la Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola i distintes peticions de seglars que demanaven una paraula del Sr. Bisbe.

El Sr. Bisbe informa de que encara no ha estat possible publicar l'estat de comptes de tota la diòcesi en el Butlletí del mes de març.

També s'informa sobre la situació de les nòmines dels capellans durant aquest any de 1979, que seràn 14 mensualitats de 25.000 ptes. per aquells capellans que no tenen altres ingressos o el que sigui necessari per arribar a aquesta quantitat mensual, els que ja tenen altres entrades.

Es confirma que la Missa Crismal es celebrarà a la Parròquia de St. Cristòfol d'Es Migjorn Gran, el dimecres Sant, dia 11 d'abril a les 8 de la tarda, celebració a la que precedirà un recés pel clero a Ca Ses Monges a les 6 de la tarda.

Acabada la secció d'informació es passa a treballar el punt de l'ordre del dia: **Pistes per on caminar vers una anàlisi de la Família i el Matrimoni, dins la nostra societat d'avui.**

Els representants de l'Arxiprestat de Maó exposen la seva realitat referent a la manera com es realitza la preparació al matrimoni i la mateixa celebració del sagrament, en general tot el treball es fa a nivell particular de cada parròquia.

Es veu la oportunitat de poder comptar amb un directori que fés possible una orientació comuna. Tot aquest treball es veu problemàtic, però que s'ha de tenir present com a punt de partida per a formar comunitat i en el que la Comunitat hi hauria d'intervenir.

S'apunta la conveniència de poder començar una anàlisi a fons dels problemes que afecten a la nostra família tant a nivell religiós, com humà i la transcendència del plantejament que fan els distints partits polítics en els seus respectius programes en referència al matrimoni i la família.

Donar algunes pistes per poder saber com queda la qüestió jurídica, a partir del nou acord Església-Estat, referent a les qüestions matrimonials.

Es veu que la persona que ens hauria d'ajudar a fer aquest treball, no hauria de ser un capellà menorquí.

Aquest treball es podria fer a partir d'un grup de laics i capellans treballant de conjunt amb un equip de tècnics.

Conclusions:

** Que es suggereixin persones que ens puguin venir a ajudar a fer aquesta reflexió.*

** Hem d'anar vers una pastoral familiar seriosa.*

** S'ha de començar un treball i potenciar el que ja es fa a fi que es puguin descobrir, cada dia, més respostes vàlides a la problemàtica concreta.*

** Fer una memòria de la situació real del matrimoni i família el nostre Bisbat, a partir de l'estudi sociològic de ISPA i la situació actual.*

A les dues de la tarda, es dona per acabat el treball d'aquesta reunió que ahurà de continuar, en successives reunions. En el pròxim Consell de Presbiteri, que tindrà lloc el dimecres, dia 28 de març, a les 10 hores del matí, a Cal Bisbe, continuarà la reflexió amb les aportacions de tots i a més a l'Ordre del dia s'hi ha d'afegir la consulta del Sr. Bisbe, referent a la oportunitat de la Visita Pastoral i manera de realitzar-la.

Ciutadella, 28 de febrer de 1979

DELEGACIO DE LITURGIA

SEMANA SANTA Y PASCUA —Notas pastorales—

Ante la próxima Semana Santa, que marca el punto culminante de toda la liturgia de la Iglesia, es interesante recordar algunas ideas que nos ayuden a captar su sentido y celebrarla digna y provechosamente. En buena parte están inspiradas en el "Calendari Liturgic Pastoral" de Mosén Pere Farnés, cuya lectura aconsejamos a todos nuestros sacerdotes para preparar mejor las celebraciones de estos días.

DOMINGO DE RAMOS.— Constituye la introducción a la Semana Santa; y como todos los Domingos, celebra la victoria de Cristo sobre la muerte, su gloriosa Resurrección. Por esto puede ayudarnos a descubrir el sentido del Domingo cristiano.

La procesión o entrada solemne del celebrante es la ocasión para que todos los fieles —imitando y recordando a los habitantes de Jerusalén— aclamen a Cristo que camina hacia su triunfo pascual. La bendición de los ramos (a la que a veces se concede demasiada importancia) tiene un aspecto totalmente secundario. Y por esto no puede celebrarse nunca si no va acompañada de la procesión o entrada solemne.

Vale la pena recordar que (aunque algunos leccionarios lo omiten) se conserva la antigua rúbrica de arrodillarse este día y el Viernes Santo después de anunciar la muerte de Jesús en el rezo o canto de la Pasión.

TRIDUO PASCUAL

Tiene una importancia capital en el año de la Iglesia, y todo esfuerzo será poco para conseguir que la tenga asimismo en la vida de los cristianos. Por esto vale la pena preparar con tiempo todas sus celebraciones y darles toda la dignidad posible.

Abarca el Triduo Pascual desde la Misa Vespertina del Jueves Santo hasta las Vísperas del Domingo de Pascua.

Misa de la Cena del Señor en la tarde del Jueves Santo.— El Jueves Santo es un día como otro cualquiera de la Semana Santa, hasta la tarde del mismo. En cambio, adquiere una solemnidad especial la Misa vespertina de este día, que conmemora la institución de la Eucaristía y del Sacerdocio ministerial, así como el precepto del amor fraterno, temas sobre los cuales conviene que verse la homilía de esta Misa. Tiene un cierto carácter festivo

(Gloria, color blanco) pero debe evitarse equipararla a la Noche Santa de Pascua, en la que celebramos el "paso" definitivo de muerte a vida. Por este motivo el altar no se adornará con flores y desde el Gloria no se tocará el órgano u otros instrumentos sino para sostener el canto.

La reserva solemne de la Eucaristía.— Después de esta Misa se reserva solemnemente el Pan consagrado que ha de servir para la Comunión del día siguiente. Debe trasladarse procesionalmente, con cruz, incienso y velas encendidas, llevando el celebrante paño de hombros.

Es conveniente que en esta noche los fieles adoren y acompañen a Cristo Sacramentado; pero teniendo en cuenta que este culto es complemento de la Celebración Eucarística, que es lo principal.

El sagrario de la reserva se adornará sobriamente con luces, pero sin flores, para conservar el carácter de seriedad de estos primeros días de la celebración pascual. Y a partir de la media noche sólo deben dejarse la lámpara o lámparas que habitualmente lucen ante el Sacramento; ya que su adoración durante el Viernes debe hacerse sin especial solemnidad.

VIERNES SANTO de la muerte del Señor

Es en realidad el primer día del Triduo, ya que la Misa del Jueves fue solo su introducción. Conviene insistir en la celebración de la Pasión y Muerte del Señor, que es con mucho el acto más importante de este día, colocándola en la hora más oportuna, y subordinando a ella los demás actos extralitúrgicos, como ViaCrucis, Siete Palabras, Procesiones, etc, que parezca conveniente celebrar.

Dar toda la solemnidad posible a la adoración de la Cruz, según una de las formas que prescribe el Misal; y enmarcar con sobriedad la Comunión de este día aniversario de la Muerte del Señor.

El ayuno de este día es símbolo del paso o Pascua de la Iglesia junto con el Señor. Por esto lo ordena expresamente el Concilio Vaticano II (Const. sobre liturgia núm. 110) aconsejando que se prolongue durante el Sábado "para llegar así a las alegrías de la Resurrección con el ánimo elevado y abierto".

SABADO SANTO de la Sepultura del Señor

Es importante procurar que sea un día de plegaria intensa; especialmente en las comunidades religiosas. Es el día del gran silencio, del gran reposo, en que la Iglesia, como María, vela el sepulcro de Cristo y espera su Resurrección.

En este día deben los cristianos prepararse asimismo para la Renovación de sus promesas bautismales, resucitando así con Cristo a una vida renovada.

Los signos externos del "paso" de Muerte a Vida.—En estos días tienen especial importancia las rúbricas que señalan, por una parte, la austeridad del Viernes y Sábado Santos: ausencia de flores, de música, alfombras, adornos, etc.. Son una manera plástica de simbolizar el paso de la muerte a la vida. Los dos primeros días del Triduo contemplamos y celebramos la Muerte. En cambio en el último celebramos jubilosamente la Vida.

DOMINGO DE PASCUA DE RESURRECCION

Comienza la celebración del Domingo con la solemnísimas Vigilia, que aunque se inicia antes de la media noche, no pertenece ya al Sábado Santo, sino del Domingo, y constituye la parte más importante de su celebración. Por lo cual es inexacto y antipedagógico anunciarla como acto del Sábado.

Procúrese celebrar la Vigilia a hora realmente nocturna (después de la hora en que se acostumbra cenar) a fin de que no quede convertida en una simple Misa Vespertina. Procúrese igualmente evitar acortarla excesivamente, suprimiendo buena parte de las lecturas. Se trata de la más solemne e importante celebración de la Palabra de Dios, en que se añan las lecturas del Antiguo y Nuevo Testamento para culminar en el anuncio de la Resurrección de Jesús.

Conviene dar el posible relieve a la celebración bautismal, celebrando donde sea posible el Bautismo y realizando con toda solemnidad la renovación de sus promesas.

Y dar un tono profundamente festivo a la Eucaristía de esta noche, que es la más solemne de todo el año, y constituye por excelencia nuestro banquete pascual.

Igualmente se revestirán de signos de especial alegría las restantes Misas del día de Pascua, las de su Octava y las de toda la cincuentena pascual, hasta Pentecostés; especialmente las de los Domingos, que deben celebrarse como fiestas solemnísimas del Señor.

Delegació de Liturgia

DELEGACIO D'ECONOMIA

Estado de cuentas de las parroquias de Menorca y Curia diocesana y Caja de Compensación correspondiente al año 1978.

ESTADO DE CUENTAS DE LAS PARROQUIAS — 1978

PARROQUIAS	ENTRADAS	SALIDAS	SALDO
Catedral, Ciudadela	681.588,-	487.159,-	194.429,-
San Francisco, Ciudadela	1.119.543,-	669.615,-	449.928,-
San Esteban, Ciudadela	497.849,-	482.832,-	15.017,-
San Antonio Ma. Claret, Ciudadela	926.970,-	818.881,-	108.089,-
San Rafael, Ciudadela	882.452,-	741.193,-	141.259,-
Santa María, Mahón	721.980,-	721.975,-	5,-
San Francisco, Mahón	1.045.159,-	945.231,-	99.928,-
El Carmen, Mahón	—	—	—
La Concepción, Mahón	626.587,-	595.561,-	31.026,-
Sta. Eulalia, Mahón	350.748,-	347.316,-	3.432,-
San Antonio, Abad, Mahón	241.404,-	230.897,-	10.507,-
San Luis	966.931,-	933.767,-	33.164,-
Villacarlos	494.684,-	432.203,-	62.481,-
San Clemente	191.689,-	91.646,-	100.043,-
Sta. Eulalia, Alayor	—	—	—
San Martín, Mercadal	413.570,-	327.783,-	85.787,-
San Cristóbal	496.988,-	366.775,-	130.213,-
San Bartolomé, Ferrerías	3.766.098,-	3.601.579,-	164.519,-
San Antonio, Fornells	—	—	—

RESUMEN DE LAS ENTRADAS Y SALIDAS DE LA CURIA DIOCESANA DE MENORCA — AÑO 1978

ENTRADAS

Actuaciones Curia y cobro impresos	129.180,00
Binaciones misas	26.017,00
Importe del 10 por ciento de las colectas dominicales	337.550,00
Donativo de la Iglesia y Cofradía del Sto. Cristo	194.599,00
Donativos varios	50.378,00
Alquileres casa urbana	7.095,00
Ingresos por expedientes matrimoniales	3.159,00
Limosna Penitencial	325.325,00
Intereses bancarios percibidos	367.099,00
Légado de Dña. María Barceló (q.e.p.d)	250.000,00
Cobro de los misales romanos expendidos	42.700,00
Cobro de los breviarios en catalán expendidos	127.400,00
Aportación del Estado a la Diócesis	15.628.348,00
Total entradas	17.488.850,00

SALIDAS

Adquisición mobiliario	40.000,00
Correos y Telégrafos	17.165,00
Teléfonos	62.606,00
Electricidad	57.205,00
Material de oficina	97.338,00
Limpieza	53.069,00
Contribuciones e Impuestos	181.538,00
Suscripciones a revistas y periódicos	40.513,00
Limosnas distribuídas	4.475,00
Boletín Oficial del Obispado	424.033,00
Pago al Colegio Español de Roma	44.298,00
Delegaciones y Secretariados Diocesanos	135.094,00
Viajes diversos	63.928,00
Conservación Residencia Episcopal	32.226,00
Limosna Penitencial distribuída	229.861,00
Compra breviarios en catalán 2o.—3o. y 4o. tomos	135.900,00
Compra misal romano y leccionario	46.200,00
Carteles e impresos varios	34.826,00
Honorarios escrituras Notario	124.298,00
Compra de harina para la confección de hostias	6.745,00
Compra de libros para el Provisorato	16.475,00
Seguros incendios	1.328,00
Efectos e intereses bancarios	425.811,00
Gastos varios	30.599,00
Pago nóminas al Clero	12.982.320,00
Ingresado en la Caja de Compensación	1.250.000,00
Ingresado en el Fondo de Reserva	882.499,00
Personal administrativo y subalterno seglar	68.500,00

Total salidas 17.488.850,00

Ciudadela, 31 de diciembre 1978

CAJA DE COMPENSACION — 1978

	ENTRADA	SALIDA	SALDO
ENERO	268.196,00	—	268.196,00
FEBRERO	268.196,00	—	536.392,00
MARZO	268.196,00	—	804.588,00
ABRIL	268.196,00	—	1.072.784,00
MAYO	268.196,00	—	1.340.980,00
JUNIO	268.196,00	—	1.609.176,00

ESTADO DE CUENTAS PAR		ENTRADAS	SALIDA	SALDO
		Saldo anterior		1.609.176,00
EXTRA Junio	—	250.000,00		1.359.176,00
JULIO	268.196,00	—		1.627.372,00
Complemento	—	139.909,00		1.487.463,00
AGOSTO	268.196,00	—		1.755.659,00
Complemento	—	139.909,00		1.615.750,00
SETIEMBRE	268.196,00	—		1.883.946,00
Complemento	—	139.909,00		1.744.037,00
OCTUBRE	268.196,00	—		2.012.233,00
Complemento	—	139.909,00		1.872.324,00
NOVIEMBRE	268.196,00	—		2.140.520,00
Complemento	—	139.909,00		2.000.611,00
DICIEMBRE	268.196,00	—		2.268.807,00
Complemento	—	139.909,00		2.128.898,00
EXTRA DICIEMBRE	—	512.000,00		1.616.898,00
DONATIVO	110.000,00	—		<u>1.726.898,00</u>
SALDO 1978				1.726.898,00
CAJA COMPENSACION: 1.250.000,00				
Fondo de Reserva..... 476.898,00				

SECRETARIA GENERAL

MES D'ABRIL

dia 11, DIMECRES SANT. La celebració de la Missa Crismal es farà a Es Migjorn, a les 8 del vespre. En aquesta ocasió convindria que tots els capellans hi fossin presents degut a la importància d'aquesta celebració i al caràcter especial que té de cara al presbiteri diocesà. Per aquest motiu, també s'organitza el recés de pregària que faran els capellans a les 6, també a Migjorn. Donada la importància de la assistència de tots, es suggereix que si és necessari suprimir les misses vespertines, ho facin, avisant amb temps als qui normalment hi assisteixen.

dia 12, DIJOUS SANT. Dia de l'Amor Fraternal.

dia 13, DIVENDRES SANT. Col·lecta a favor dels Sants Llocs.

dia 14, DISSABTE SANT. A la nit, SOLEMNE VETLLA PASQUAL.

dia 15, DIUMENGE DE PASQUA DE RESURRECCIÓ. Col·lecta destinada al Sant Pare.

“REDEMPTOR HOMINIS”

L'encíclica del Papa Joan Pau II

“El Redentor del home. Jesucristo, es el centro del Cosmos y de la Historia. A El se vuelven mi pensamiento y mi corazón en esta hora solemne que está viviendo la Iglesia y la entera familia humana contemporánea...”

Aquestes són les primeres paraules de la primera Carta-Encíclica de Joan Pau II, unes paraules centrades en Jesucrist, Redemptor de l'home, del món i de la història. Són tota una invitació a la lectura meditada de l'encíclica i, especialment en aquests dies, del misteri cristià que celebrem en el Triduum Pasqual.

SETMANA SANTA 1979

CELEBRACIONS PENITENCIALS ABANS DE SETMANA SANTA

CIUTADELLA: Maria Auxiliadora, dijous, dia 5, a les 8 del vespre.

St. Antoni Ma. Claret, divendres, dia 6, a les 8,30 del vespre.

MAÓ: La Concepció, dijous, dia 5, a les 6 del capvespre.

St. Antoni, Abat, dijous, dia 5, a les 9 del vespre.

ES CASTELL: Parròquia, divendres, dia 6, a les 7.30 del capvespre.

SANT LLUÍS: Parròquia, divendres, dia 6, a les 8.30 del vespre.

FERRERIES: St. Bartomeu, divendres, dia 6, a les 9 del vespre.

ES MIGJORN: Parròquia, divendres, dia 6, a les 8.30 del vespre.

ALAIOR: Parròquia, dissabte, dia 7, a les 8.30 del vespre.

PREDICACIO QUARESIMAL A SANTA MARIA DE MAÓ.— Durant la setmana del 2 al 7 d'abril el Bisbe predicarà a la parròquia de Sta. Ma-

ria de Maó. A les 8 celebrarà l'Eucaristia i farà homilia i a continuació, a les 8 i mitja farà la predicació quaresmal. Si ha de sentir convidada tota la comunitat cristiana.

QUARESMA RURAL A L'ERMITA DE FÀTIMA.— La Parròquia de St. Francesc de Maó organitza durant aquesta setmana que ve uns dies de predicació quaresmal a l'ermita de Fàtima, segons aquest programa:

- dies 3 i 5 d'abril Predicació a les 8.30 del vespre.
- dia 8 Celebració penitencial i celebració de l'Eucaristia, a les 11 del matí.

COMUNITAT DE SANTA EULÀLIA DE MAÓ.— La comunitat de Santa Eulàlia de Maó té previst celebrar una vetla de pregària, preparació de la Setmana Santa, el dissabte de Rams, dia 7 d'abril, a les 8 i mitja del vespre.

SANT ANTONI MARIA CLARET DE CIUTADELLA.— D'una manera especial, aquests dies abans de la Pasqua, han de servir per a preparar el baptisme dels infants que seran introduïts a la comunitat cristiana. Els dies de preparació seran el 3 i 5 d'abril a les 9 del vespre als locals parroquials de St. Antoni Ma. Claret.

REFLEXIÓ PARROQUIAL A SANT LLUÍS.— A partir del diumenge que ve, dia 8 d'abril, es farà una reflexió parroquial a St. Lluís. Durarà tres dies, 8, 9 i 10 d'abril. Vol esser una presa de consciència d'una conversió comunitaria. La nostra reflexió i pregària es farà com a recerca de la resposta a aquesta pregunta: **¿CAP ON HA D'ANAR LA NOSTRA COMUNITAT, QUE CELEBRA LA FE I HA DE DONAR TESTIMONI?** Ajudarà a fer aquesta reflexió Mn. Antoni Subirats, de la comunitat cristiana de St. Antoni, Abat, de Maó. Es farà a l'OAR a les 8,30 del vespre. Hi són convidats tots els qui formen part de la comunitat cristiana de la parròquia de St. Lluís.

CELEBRACIONS DEL DIUMENGE DE RAMS

N.B.: Presentam només l'horari de les celebracions en què es fa la Benedicció de Rams.

CIUTADELLA:

- H. 11.15 Benedicció a St. Francesc i processó a la Catedral.
- 10.00 St. Esteve
- 10.00 St. Rafel
- 10.30 St. Antoni Maria Claret (1): Benedicció i processó des del pati.
- 10.15 Sta. Clara.

(1) *Aquest dia se suprimeix la missa de les 12.*

MAÓ:

- H. 12.00 Santa Maria —amb entrada solemne—
- 9.30 El Carme
- 9.30 Sant Francesc
- 12.30 La Concepció
- 10.30 Santa Eulàlia
- 10.30 Sant Antoni, Abat
- 9.00 Concepcionistes

ALAIOR:

- H. 10.30 Parròquia

ES CASTELL:

- H. 11.00 Parròquia: Benedicció davant l'església a la plaça.

SANT LLUÍS:

- H. 11.00 Parròquia: Benedicció al pati de la parròquia.

ES MERCADAL:

- H. 11.00 Parròquia: Benedicció al Convent de les Franciscanes.
- 11.00 El Toro: Benedicció davant l'olivera.

FERRERIES:

- H. 9.30 Benedicció a St. Bartomeu i processó a Santa Maria.

ES MIGJORN:

- H. 11.15 Parròquia: Benedicció al Pati de Binicodrellet.

SANT CLIMENT:

- H. 9.00 i 11.30: Parròquia.

FORNELLS:

- H. 11.00 Parròquia.

MISA CRISMAL.— Enguany la Missa Crismal, que se celebra el dimecres Sant, dia 11 d'abril, reunirà el Bisbe amb el seu presbiteri i la comunitat cristiana de Menorca a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran.

El Bisbe i els preveres de Menorca s'hi reuniran a partir de les 6 del capvespre per fer unes hores de pregària, com a preparació de la renovació de les promeses sacerdotals.

La missa Crismal començarà a les 8.

CELEBRACIONS PENITENCIALS DE SETMANA SANTA

CIUTADELLA: St. Francesc, dilluns dia 9, a les 8 del vespre.

St. Rafel, dilluns, dia 9, a les 8 i mitja del vespre.
 Catedral, dimarts, dia 10, a les 8 del vespre.
 St. Esteve, dimarts, dia 10, a les 9 del vespre.

MAÓ: St. Francesc, dimarts, dia 10, a les 8 del vespre.
 Sta. Eulàlia, dimarts, dia 10, a les 8 i mitja del vespre.

ES MERCADAL: Parròquia, dilluns, dia 9, a les 9 del vespre.

FERRERIES: St. Bartomeu, dimarts, dia 10, a les 9 del vespre.

HORARIS DE SETMANA SANTA

	dijous SOPAR DEL SENYOR	divendres ACCIÓ LITÚRGICA	dissabte VIGILIA PASQUAL
* CIUTADELLA:			
Catedral	7,30	6,00	11,00
Sant Francesc	7,30	12 (migdia)	10,30
Sant Esteve	7,30	6,30	10,00
Sant Rafel	8,00	5,00	11,00
Sant Antoni Ma. Claret	8,00	6,00	10,00
Maria Auxiliadora ...	5,30	5,00	10,30
Santa Clara	6,30	4,30	11,15
Sant Miquel	7,30	6,00	9,30
* MAÓ:			
Santa Maria	7,00	5,00	10,00
El Carme	6,00	4,30	10,00
Sant Francesc	6,30	4,30	10,00
La Concepció	5,00	4,00	9,30
Santa Eulàlia	7,30	6,00	11,00
Sant Antoni, Abat ...	7,00	6,00	10,00
Concepcionistes	5,00	4,00	9,00
Sant Josep	5,30	4,30	—
* ALAIOR:			
Parròquia	8,30	7,30	9,00
Gràcia	5,00	—	—
* ES CASTELL	8,00	6,00	11,30
* SANT LLUÍS	7,00	6,00	11,00
* ES MERCADAL:			
Parròquia	7,30	6,00	10,00
El Toro	8,00	6,00	10,00
* FERRERIES:			
Sant Bartomeu	4,00	—	—
Santa Maria	7,00	5,30	10,30
* ES MIGJORN GRAN ..	7,30	6,00	10,30
* SANT CLIMENT	7,00	5,00	11,00
* FORNELLS	7,00	7,00	8,00

* ALTRES CELEBRACIONS DE SETMANA SANTA

CIUTADELLA

- Catedral: Dijous Sant: a les 10.30: Hora Santa.
Divendres Sant: a les 12 (migdia): Via-Crucis
a les 8.30 Processó de l'Enterrament i
sermó de la Soletat de Maria.
A la Vigília Pasqual: Benedicció Papal.
Dia de Pasqua: Misa Pontifical i celebració baptismal a
les 11 i mitja del matí.
St. Esteve: Dijous Sant: a les 10 i mitja del vespre: Pregària.
St. Rafel: Dijous Sant: a les 10 del vespre: Pregària.
St. Antoni Ma. Claret: Dijous Sant, a les 10 i mitja: Pregària davant el
Santíssim.

MAÓ

- Santa Maria: Divendres Sant, a les 9 del vespre processó de l'Enterra-
ment.
St. Francesc: Diumenge de Rams, a les 5 del capvespre processó del
Via-Crucis.
St. Antoni, Abat: Acabada la Vigília es farà festa de família.

ALAIOR

- Diumenge de Rams: a les 5 del capvespre Via-Crucis.
Dijous Sant: a les 6 del capvespre, a la Sala Parroquial,
preparació de la litúrgia.
a les 11 del vespre: Vigília davant el San-
tíssim.
Divendres Sant: a les 7.30 del matí, Via-Crucis.
a les 9.30, recés i preparació de la Litúrgia
a les 13, Celebració de la Paraula.
Dissabte, 15: a les 6,30, preparació de la Litúrgia.
Dia de Pasqua: a les 10.30 Processó de l'Encontre, missa
i celebració del Baptisme./NOTA: També
es celebrarà el baptisme a la Vigília Pasqual.

ÈS CASTELL

- Dijous Sant, a les 10 del vespre, Pregària.
Divendres Sant, a les 8 i mitja del vespre, Via-Crucis.

SANT LLUIS

- Divendres Sant, a les 8, Processó de l'Enterrament.
Vigília Pasqual: se celebrarà el Baptisme. En acabar es
farà festa a l'OAR.

ES MERCADAL

Dijous Sant, a les 10 del vespre celebració de la Paraula de Déu.

Divendres Sant, a les 8 i mitja del matí, Oració del Matí.
a les 9 del vespre, Processó de l'Enterrament.

FERRERIES

Diumenge de Rams, a les 4 del capvespre, Sermó i Via-Crucis a St. Bartomeu.

Dijous Sant: a les 10 del vespre, Pregària i meditació de la Paraula de Déu a Santa Maria,
a les 11, Adoració Nocturna.

Divendres Sant: a les 9,30 del matí, Ofici de Lectures i Laudes.

a les 8,30 del vespre, Processó de l'Enterrament.

Dissabte: a les 9,30 del matí, Ofici de Lectures i Laudes.

ES MIGJORN GRAN

Dijous Sant, a les 10 del vespre, Pregària recordant l'oració de Jesús a l'Hort.

a les 11, Vigília de l'Adoració Nocturna.

Divendres Sant, a les 3.30 del capvespre, Sermó de "Les set Paraules".

a les 9 del vespre, Processó de l'Enterrament.

Dia de Pasqua: Abans de la missa de les 11,30, Processó de l'Encontre.

NOTA.— *El dia de Pasqua se suprimeixen les misses de les 7.30 i de les 9.30 del matí i; al seu lloc, se'n diu a les 8 del matí.*

TROBADA DE SETMANA SANTA AL TORO

Uns dies de silenci, de pregària, de convivència cristiana per a tots aquells que desitjen profunditzar en allò què és el nucli de la fe cristiana: la Mort i Resurrecció de Crist.

Aquesta trobada començarà el dijous sant, a les 8 del vespre amb la celebració de l'Eucaristia i acabarà amb la solemne nit de Resurrecció.

INFORMACIO DE LA DIOCESI

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Mes de febrer

- 1.- *Rep visites. Al capvespre, és a Maó on visita malalts a l'Hospital Municipal i rep visites. Al vespre, concelebra l'Eucaristia del dijous sacerdotal al Seminari.*
- 2.- *Rep visites. Al capvespre, concelebra l'Eucaristia a la Catedral, amb motiu de la festivitat de la Purificació, titular del primer temple diocesà.*
- 3.- *Rep visites.*
- 4.- *Al capvespre dirigeix el recés espiritual mensual al Seminari, amb celebració de l'Eucaristia.*
- 5-6 *Es a Madrid, per assistir a dues reunions de Comissions episcopals.*
- 8.- *Rep visites. Al capvespre, és a Maó on rep visites i celebra l'Eucaristia.*
- 9.- *Al matí, rep visites i va a resar un respons al difunt Sr. Jaume Bagur, benemèrit fecl de Ciutadella. Al vespre, celebra l'Eucaristia a Sta. Maria de Maó, amb motiu de la Campanya contra la fam.*
- 10.- *Rep diverses visites.*
- 11.- *Concelebra l'Eucaristia a la parròquia de Sta. Eulalia, en el dia de la seva festa.*
- 12-13 *Rep visites.*
- 15.- *Rep la visita del Sr. Ministre d'Educació i Ciència, al capvespre.*
- 16-17 *Rep visites.*
- 18.- *Visita dos sacerdots malalts.*
- 19-20 *Rep visites.*
- 21.- *Al capvespre, dirigeix el recés mensual dels sacerdots al Toro, compartint després amb ells una estona de conversació i esbarjiment.*
- 22.- *Rep visites. Al capvespre, visites a Maó i celebració de l'Eucaristia a Sta. Maria.*
- 23-24 *Rep visites.*
- 25.- *Concelebra l'Eucaristia al Toro, on assisteix uns moments al cursset organitzat pel secretariat de joves cristians i fa una xerrada amb un grup de feels de la parròquia de Sta. Eulàlia de Maó.*
- 26.- *Rep visites. Al capvespre, visita les monges clarisses de Ciutadella.*
- 27.- *Rep visites, entre elles la del nou Comandant de Marina, de Maó.*
- 28.- *Al matí, al Toro, presideix el Consell del Presbiteri del mes de febrer. Després visita un sacerdot malalt i al vespre concelebra l'Eucaristia del dimecres de Cendra a la Catedral.*

Mes de març

- 1.- Celebra l'Eucaristia al Seminari, en el dia mensual de les vocacions.
- 2-3 Rep visites.
- 4.- A les 4 del capvespre té una plàtica quaresmal a la parròquia de Ferreries. A les 5, dirigeix el recés mensual, al Seminari. Després es reuneix amb l'Associació de les Maries dels Sagraris.
- 5-6 Rep visites.
- 7.- Al capvespre, assisteix al Toro a la reunió de la Delegació de Catequesi i més tard, a la de Càritas Diocesana, a Sant Lluís.
- 9.- A Madrid, assisteix a la reunió de la Comissió episcopal de mitjans de comunicació i al capvespre, a Barcelona, presideix la reunió del Consell de la Càritas Catalano-Balear.
- 11.- Presideix l'Eucaristia de la Trobada del Secretariat de Joves Cristians, al Toro. Al capvespre, predica una plàtica quaresmal a Ferreries. Visita els pares d'un seminarista.
- 12-13-14 Rep visites. Al capvespre, celebra l'Eucaristia a la capella del Sant Crist, a Ciutadella, i hi predica el triduum.
- 14.- Al capvespre, assisteix al recés per a sacerdots, al Toro.
- 15.- Rep visites. Al capvespre, rep visites a Maó i visita uns malalts.
- 16.- Rep visites. Al vespre, dirigeix l'estona de reflexió i pregària, a la parròquia de St. Antoni de Maó.
- 17.- Rep visites.
- 18.- Celebra l'Eucaristia a Sant Francesc de Ciutadella. Al capvespre, té la plàtica quaresmal a Ferreries.
- 19.- Celebra l'Eucaristia a l'església de St. Josep de Maó, hospital municipal. A migdia, pren part en l'homenatge que l'ajuntament de Ciutadella dedica a Mn. Josep Salord (r. i. p.).
- 20.- Rep visites. A migdia, visita les Monges Carmelites Missioneres, de Ciutadella.
- 21-22 És a Madrid, per la reunió del Consell d'Economia de l'Episcopat.
- 23.- Rep visites.
- 23-24 Al vespre, fa dues conferències quaresmals a la parròquia de St. Lluís.
- 25.- Concelebra l'Eucaristia al Toro, amb ocasió de la reunió dels familiars dels nostres missioners, amb els quals té després una xerrada. Al capvespre, és a Ferreries per la predicació quaresmal. Ultimament visita la comunitat de les Dominiques de l'Anunciata.
- 26-27 Rep visites.
- 28.- Presideix la reunió del Consell del Presbiteri, a cal bisbe.
- 26-31 Predica a la Sta. Església Catedral de Ciutadella una setmana quaresmal, concelebrant-hi l'Eucaristia.

INFORMACIÓ DE LA DIÒCESI

Dimecres de Cendra. Començament de la Quaresma

El començament de la Quaresma va ser celebrat a les diferents esglésies de la diòcesi, amb diverses celebracions de tipus penitencial. Durant tot aquest temps s'ha intensificat l'activitat a través de xerrades, predicacions especials, etc. El Sr. Bisbe va presidir la celebració del dimecres de cendra a la Catedral a Ciutadella.

Pregària per les vocacions

El primer dijous de març, concretament dia 1, es va fer al Seminari la pregària per les vocacions, com es ve fent cada mes. La pròxima trobada de pregària per aquest mateix motiu serà el dijous, dia 5 d'abril, a les 8.30 del vespre.

Un mes i mig entre nosaltres

Aquests dies ha marxat de nou al Perú Mn. Guillem Pons, que després d'un temps ha passat un mes i mig a Menorca. Ha estat un curt temps de descans i ha tingut ocasió, tant ell com nosaltres, d'intercanviar experiències. Ja s'ha incorporat de nou al seu treball a la diòcesi d'Abancay.

Es va fer el primer curset per a joves sobre l'Evangelí

Organitzat pel Secretariat de Joves Cristians i de cara a una línia de profundització en el treball pastoral amb joves, es va celebrar el curset sobre l'Evangelí a finals de febrer, els dies 23—25. Hi van assistir una trentena de joves, entre els 17 i 25 anys, provinents de Maó, Alaior, Ferreries i Ciutadella. Les xerrades van correr a càrrec d'En Joan Febrer i d'En Sebastià Taltavull, i van ser ampliades amb uns treballs pràctics sobre l'Evangelí de cara a la seva freqüent utilització i referència. És destacable el clima de reflexió, companyerisme i alegria que es va crear entre els joves assistents, units per una única professió de fe i una mateixa Bona Notícia.

El Bisbe dirigeix la predicació quaresmal

Enguany, la setmana de predicació quaresmal que es sol fer a Ciutadella, ha estat dirigida pel Sr. Bisbe. Concretament s'ha fet la setmana del 25 al 31 de març, amb una xerrada al vespre a la Catedral després de la missa vespertina i una altra a les 4 del capvespre. Igualment, el Sr. Bisbe ha parlat cada dia per Radio Popular durant tota la Quaresma, com també ha dirigit les seves catequesis els divendres migdia. També el Sr.

Bisbe ha dirigit la predicació quaresmal a Ferreries, cada diumenge a les 4 del capvespre, i durant dos dies a la parròquia de St. Lluís.

Els seminaristes visiten totes les parròquies i comunitats religioses

Amb motiu del dia del Seminari, que a la nostra diòcesi es va celebrar el dia 19 de març, festivitat de St. Josep, els seminaristes, i a fi de preparar millor la Campanya d'aquest any, es van desplaçar a totes les parròquies i comunitats religioses a fi de tenir un contacte amb els responsables, capellans i religioses, i així de conjunt estudiar les possibilitats de la campanya a cada lloc. D'aquest contacte n'ha sortit un resultat ben positiu, ja que ha donat lloc a que en alguns llocs s'organitzassin col.loquis oberts a fi de conscienciar les comunitats cristianes de la illa respecte del problema de les vocacions sacerdotals. Així, durant aquest mes de març s'han celebrat vuit taules rodones, a les que hi han participat els seminaristes amb un diàleg obert amb als assistents. S'han fet a Sant Francesc de Ciutadella, a Ferreries, a Mercadal, a les Concepcionistes de Maó, a Sant Miquel i a St. Antoni Ma. Claret de Ciutadella i a Sant Lluís.

Trobada de joves al Toro

Seguint amb la temàtica de les benaventurances, el Secretariat de Joves Cristians va organitzar per al segon diumenge de març una trobada de joves oberta a tots els grups i joves de Menorca. S'hi van reunir uns quatre-cents joves de 14 a 20 anys. La temàtica concreta era: "Feliços els qui ploren, perquè seran consolats". La xerrada va correr a càrrec d'En Sebastià Taltavull que, després de fer un anàlisi del moment actual de la joventut a Menorca va explicar d'una manera detallada el sentit de la benaventurança. Després es va treballar per grups a fi d'aprofundir més el tema des de la pròpia realitat de cadascú. Uns trenta-set grups repartits per l'explanada del Casal van estar units fins l'hora de la celebració de l'Eucaristia, que va ser presidida pel Sr. Bisbe. Aquesta trobada és la primera de les tres previstes per enguany i que tenen un caràcter obert a tots els joves. La pròxima es celebrarà el diumenge, dia 13 de maig.

Teologia i Ecologia

El dia 18 de març va tenir lloc al Toro la Jornada de l'Escola de Teologia baix la següent temàtica: "L'home i l'ambient, en la visió bíblica". Tant el tema com la jornada va ser dirigida per En Frederic Raurell, professor de Sagrada Escripura de la Facultat de Teologia de Barcelona. Al començament va ser projectada una pel.lícula curta sobre Menorca.

Casal d'El Toro

Durant aquest passat mes de març, el Casal d'El Toro ha acollit els següents grups i activitats: Grup del Col·legi de St. Josep de Maó (dies 2 — 4); Grup del Secretariat de Joves Cristians i Trobada de Joves (dies 10 — 11); Recés mensual de capellans (dia 14); Recés de religioses de la Caritat, de Maó (dia 17); Trobada grup de Confirmació i joves de Sant Lluís (dies 16 — 18); Jornada de treball dels consiliaris de joves (dia 21); Trobada grup del Col·legi de la Consolació de Ciutadella (dies 23 — 25); Concentració de les famílies i amics dels missioners menorquins (dia 25).

Reunió de Consiliaris de Joventut

El dia 21 de març, dimecres, es van reunir durant tot el dia al Toro en sessió de treball i estudi els consiliaris de joventut de Menorca. La temàtica es va centrar sobre "Els moviments de joventut en aquests darrers anys i el mètode de Revisió de Vida". Va dirigir aquesta jornada Mn. Andreu Oliveras, Consiliari del Moviment d'Universitaris Cristians de Barcelona i de l'Escola d'Esplai. Propiament la feina va consistir en una exposició de la primera part de la temàtica concretada a partir de la seva experiència i reflexió de la pastoral amb joves, des de la qual va parlar del punt de partida d'aquesta pastoral fent una anàlisi de diferents tipus amb la problemàtica que suposa confondre els fins amb els mitjans; després un punt de reflexió, tractant d'extreure la teologia subjacent a dita pastoral, i a continuació el punt d'arribada, centrant-se en que la pastoral amb joves no és un sector més de la pastoral general, sinó que s'hi troba plenament implicada. Després de dinar va continuar el diàleg no acabat el matí i es va passar després a l'estudi del mètode de Revisió de vida, com a opció necessària dins un moviment de joves.

Xerrada a Mercadal sobre la Revisió de vida

Per l'interés del tema i també per respondre a diversos grups de joves i matrimonis que en aquest moment fan revisió de vida, el Secretariat de Joves Cristians va organitzar una xerrada a les 8.30 del vespre a Mercadal, el mateix dia 14, dirigida per Mn. Andreu Oliveras. Hi van assistir uns vuitanta, entre joves i matrimonis, bastants d'ells amb experiència directa de revisió de vida. Quasi bé n'hi havia de tots els pobles de Menorca i lo més interessant per a tots va ser la possibilitat no sols de conèixer un mètode concret, sinó el fet de descobrir que en el fons hi ha tot un estil, tota una manera ben determinada d'entendre la vida i analitzar-la a la llum de l'Evangelí de Jesús.

TROBADES TRIMESTRALS DE CATEQUESI A CIUTADELLA

Cada trimestre les sessions de catequesi a Ciutadella que s'han vingut preparant de conjunt entre totes les parròquies i centres de catequesi, acaben amb una trobada de tots els fiets, fietes i adolescents a fi de fer visible també la unitat eclesial de tots els grups en un mateix treball de creixement en la fe. Per al final d'aquest trimestre es faran en els següents llocs, dies i hores. Els encarregats de preparar les sessions setmanals amb els catequistes, juntament amb els catequistes, seran els animadors d'aquestes trobades.

ADOLESCENTS dissabte, 31 de març, 5 capvespre, a Sant Esteve.

II CICLE (8—9 anys) dijous, 5 d'abril, 7 capvespre, a Sant Rafel.

III CICLE (10—12 anys) divendres, 6 d'abril, 7 capvespre, a Ma. Auxiliadora.

I CICLE (7 anys) dissabte, 7 d'abril, 11 matí, a St. Antoni Ma. Claret.

TROBADA DELS CATEQUISTES, diumenge, dia 29 d'abril, a les 10 del matí, al Seminari, Temàtica: "Procés de integració a la comunitat cristiana".

ACTIVITAT DE L'ESGLÉSIA MENORQUINA L'ANY 1978

Publicam a continuació un resum de l'activitat de l'Església menorquina que va ser publicat a la premsa insular al final de l'any 1978.

Fructífero primer año del episcopado de Mn. Deig

Aunque Mn. Antonio Deig fue consagrado obispo de Menorca el mes de noviembre del año anterior, no pudo, sin embargo iniciar propiamente su ministerio hasta el mes de Enero del presente.

Su labor pastoral durante este primer año se ha dirigido especialmente a tres aspectos: atención preferente al clero, primeros contactos con las comunidades parroquiales y grupos de militantes, y ejercicio de la función de magisterio.

Al clero dedicó el primer documento programático, expuesto el día de San Antonio Abad en la reunión celebrada en El Toro. El obispo aseguró aprecio y afecto a todos, inscribiendo su futura actuación en las coordenadas de corresponsabilidad dialogante y decisión vinculante.

Posteriormente ha saludado personalmente a cada uno de los presbíteros conversando con ellos en el clima de sencillez y naturalidad que le caracteriza.

A lo largo del año ha convivido con el clero en diversas reuniones, organizadas por su iniciativa.

Una vez establecida esta relación interpersonal con su presbiterio, el Obispo ha mantenido contactos, lo más frecuentes posibles, con las comunidades parroquiales, presidiendo las Celebraciones Eucarísticas en las fiestas titulares y en otras ocasiones solemnes, o en días laborables, visitando los enfermos, y reuniendo a los fieles más inquietos de dichas comunidades. Ha demostrado un especial interés por los miembros de las congregaciones religiosas al servicio de la diócesis.

Un magisterio ejercido con profundidad y gran claridad

La forma en que ha ejercido su ministerio de magisterio ha sido muy variada. Ha publicado dos importantes "Pastorales": una bajo el lema "Orad... y trabajad", la otra, al cumplirse el primer aniversario de su ordenación episcopal "Un año con vosotros".

Entre sus homilías merecen destacarse las pronunciadas en la festividad de San Antonio Abad, el Jueves Santo, en la muerte de Pablo VI, y en la festividad de la Asunción de María, y en las jornadas marianas de El Toro.

Presentó una gran originalidad la "Carta abierta a Juan Pablo I".

Después de cada Asamblea Plenaria del Episcopado ha publicado "Notas" sobre el desarrollo y conclusiones de las mismas.

Otra forma muy interesante de su acción pastoral catequética la han constituido las charlas semanales a través de Radio Popular, y las cuaresmales.

Desde hace algunos meses, también utiliza la forma de Retiros Espirituales, que dirige en las principales parroquias de la isla.

Al comunicarse oralmente o por escrito, con sus diocesanos, se ha caracterizado por la profundidad de su doctrina, expresada con notable sentido poético en el marco de una gran naturalidad.

Vocal del Consejo Episcopal de Economía

En la Asamblea Plenaria del Episcopado, correspondiente al mes de Febrero Mn. Deig fue elegido vocal del Consejo de Economía, creado en dicha Asamblea.

Se le eligió también miembro de las Comisiones Episcopales de "Medios de Comunicación Social" y "Pastoral Social".

Actuó como "Secretario de Actas" en la XXVIII y XXIX Plenarias del Episcopado.

La Diócesis se solidarizó con sentimientos apropiados a los acontecimientos de los Papas Pablo VI, Juan Pablo I y Juan Pablo II

La iglesia menorquina se unió al sentimiento universal de dolor con motivo de la muerte del Papa Pablo VI.

El Obispo, nombrado por el citado Papa, comunicó inmediatamente el triste suceso a los fieles, exhortándoles a elevar a Dios súplicas en sufragio del Papa Montini.

El mismo presidió en la Catedral la Celebración Eucarística Exequial, concelebrada por el Cabildo y sacerdotes de varias parroquias, y pronunció emotiva homilía.

Se celebraron también Misas en todas las parroquias e iglesias, destacando la presidida por el Arcipreste de Mahón en la parroquia de Santa María.

Al conocerse la elección de Juan Pablo I, ordenó preces en acción de gracias, revistiendo especial solemnidad la Celebración Eucarística y "Te Deum" celebrados en la Catedral.

Nuevamente la diócesis vivió el sentimiento de dolor producido por la inesperada muerte de Juan Pablo I al mes escaso de su elección. En la Catedral y en las otras iglesias se ofrecieron Celebraciones Eucarísticas en sufragio del "Papa de la Sonrisa".

Pero lo alegría inundó otra vez el corazón de los católicos menorquines al divulgarse la noticia de la elección de Juan Pablo II. Esta alegría se patentizó en los actos de "acción de gracias al Señor" celebrados con tal motivo.

En todas estas ocasiones el Obispo transmitió a la Santa Sede el sentir de todos los diocesanos.

Nuevo Consejo de Presbiterio

Disuelto el anterior Consejo de Presbiterio al ser nombrado Mn. Moncadas Obispo de Solsona, el nuevo Obispo de Menorca convocó al clero para la constitución de su primer Consejo de Presbiterio.

En los tres arciprestazgos se procedió a la elección de los representantes, y el Obispo designó a los otros tres presbíteros que componen el Consejo, del que son miembros "natos" el propio Obispo y el Vicario General.

En sus reuniones —normalmente mensuales— el Consejo ha reflexionado sobre varios temas, deteniéndose esencialmente en los siguientes: "Economía Diocesana", "Regulación de los Haberes del Clero", "Residencias Sacerdotales en Ciudadela y Mahón", "Prioridad de la Catequesis de Adultos", "Revisión de la actividad pastoral", "Evangelización y Sacramentalización, con especial referencia al Matrimonio" e "Inclusión de la diócesis en distinta provincia eclesiástica".

En general a las reuniones del Consejo han precedido otras de los sacerdotes de cada arciprestazgo a fin de que los representantes de éstos pudieran aportar las sugerencias oportunas.

Jornadas del clero

En orden a mantener una permanente formación del clero se han organizado durante el año varias Jornadas.

Sobresale la semana de Ejercicios Espirituales, realizada en El Toro dirigida por Mn. Ballerín, sacerdote de la diócesis de Solsona. Participó en dicha Semana la inmensa mayoría del clero, juntamente con el Obispo.

Se han celebrado también frecuentes "Retiros Espirituales".

Fueron muy interesantes las Jornadas de Estudio sobre "Misiones" dirigida por Mn. Unciti y "Cáritas", por un equipo de sacerdotes catalanes.

En esta última semana ha tenido lugar un "Encuentro", dirigido por Mn. Miguel Balaria, de la diócesis de Tarragona, y dedicado a dos temas actuales "El hecho religioso ante el ateísmo y la indiferencia" y "Diaconía de la Iglesia".

Nuevo Presbítero. Nombramientos eclesiásticos

Se ha incorporado al clero diocesano un nuevo presbítero, José Manguán, ordenado por el Obispo después de haber cursado en Barcelona sus estudios eclesiásticos y civiles. Está adscrito a la parroquia de Ferrerías.

El Obispo firmó los siguientes nombramientos eclesiásticos: Párroco de San Luis Rdo. D. Cristóbal Vidal; de Ferrerías, Rdo. D. Alberto Vidal; Encargado de la Parroquia de San Clemente, Rdo. D. Bartolomé Llompart; Delegado Diocesano de Economía, Rdo. D. José Pastor.

El Secretariado de Jóvenes Cristianos, muy activo

Enorme ha sido la actividad desplegada por el Secretariado Diocesano de Jóvenes Cristianos, que impulsa y coordina el trabajo de los diversos "clubs juveniles" confesionales existentes en las parroquias.

En los "Encuentros" masivos se han reunido en El Toro unos trescientos jóvenes, procedentes de las distintas poblaciones de la isla.

Unos "Cursos de Profundización" han servido para formar más especialmente a los responsables.

El Secretariado ha publicado varios números de un boletín informativo "Iglesia Joven".

En Semana Santa organizó unas jornadas de reflexión para universitarios.

Son varios los sacerdotes dedicados al mundo juvenil. Mantienen frecuentes contactos para intercambiar opiniones y coordinar actividades.

El Centro diocesano de Estudios Teológicos. La Escuela de Teología. Las catequesis de adultos.

Se ha mantenido la preocupación por la formación teológica permanente de los adultos. Se les ha atendido a través del Centro Diocesano de Estudios Teológicos, la Escuela de Teología y las secciones de Catequesis de Adultos.

En el Centro de Estudios Teológicos, radicado en el Seminario Diocesano participaron, además de los seminaristas, numerosas religiosas y seglares.

La Escuela de Teología, en sus secciones de Mahón, Ciudadela, Alayor y Ferrerías prosiguió su labor diversificada en reuniones normales y en jornadas trimestrales. De éstas merecen destacar las dedicadas a la "Relectura de la Biblia" y "Ser pobres en una sociedad de consumo".

Muchas parroquias han mantenido sesiones semanales de catequesis especializadas para adultos. Ultimamente ha aumentado el número de parroquias que cuentan con este insustituible método de formación.

Sensibilidad de la Comisión Diocesana de Enseñanza sobre el problema de la educación cristiana.

La Comisión Diocesana de Enseñanza ha seguido con especial interés la conflictiva problemática sobre la formación religiosa en los centros escolares y la identidad de los Colegios confesionales.

En línea con las directrices del Episcopado organizó unas "Jornadas de Reflexión sobre participación en la tarea educativa", dedicada a las asociaciones de Padres de Alumnos.

Ha reunido varias veces a los directores y profesorado de los Colegios católicos.

Ha informado sobre los aspectos del texto constitucional referentes a la libertad de Enseñanza, reafirmando la actitud del Episcopado frente manifestaciones opuestas.

Nuevamente, la diócesis, primera en aportación relativa a la Campaña del Hambre.

Superándose, la aportación de los menorquines a la Campaña del Hambre, realizada bajo la dirección del correspondiente Comité Diocesano, ha alcanzado nuevamente en el año 1978 el primer puesto de contribución relativa por habitante.

Las cantidades recogidas en las colectas del "Domund" y "Día Nacional de Caridad" han superado también cifras anteriores.

Cáritas diocesana, y las secciones parroquiales, y las demás instituciones sociales de la iglesia diocesana han continuado su labor de ayuda a los más necesitados, acomodando esta ayuda a las circunstancias concretas del momento.

* * *

La actividad de la iglesia menorquina queda sintetizada —con todos los olvidos involuntarios— en esta crónica. Satisface poder afirmar que dicha actividad ha discurrido en un clima de general comprensión y respeto, sin casi ningún momento conflictivo. Naturalmente esto no puede significar triunfalismo superficial, sino por el contrario un estímulo mayor para el año que está a punto de comenzar.

V. Macián

Butlletí oficial
del Bisbat

El Centro diocesano de Estudios Teológicos, La Escuela de Teología y las catequesis de adultos. Las catequesis de adultos, han superado también cifras anteriores. Cáritas diocesana y las secciones parroquiales, y las demás instituciones sociales de la diócesis han continuado su labor de ayuda a los más necesitados, acomodando esta ayuda a las circunstancias concretas del momento.

En el Centro de Estudios Teológicos, radicado en el Seminario Diocesano participaron, además de los seminaristas, numerosas religiosas y seglares. La actividad de la iglesia menorquina queda sintetizada — con los diversos voluntarios — en esta crónica. Satisface poder afirmar que dicha actividad ha discutido en un clima de general comprensión y respeto, sin casi ningún momento conflictivo. Naturalmente esto no puede significar un aislamiento superficial, sino por el contrario un estímulo mayor para el año que está a punto de comenzar. Actualmente el número de parroquias que cuentan con este insustituible método de formación.

Sensibilidad de la Comisión Diocesana de Enseñanza sobre el problema de la educación cristiana.

La Comisión Diocesana de Enseñanza ha seguido con especial interés la conflictiva problemática sobre la formación religiosa en los centros escolares y la identidad de los Colegios confesionales.

En línea con las directrices del Episcopado organizó unas "Jornadas de Reflexión sobre participación en la tarea educativa", dedicada a las asociaciones de Padres de Alumnos.

Ha reunido varias veces a los directores y profesorado de los Colegios católicos.

Ha informado sobre los aspectos del texto constitucional referente a la libertad de Enseñanza, reafirmando la actitud del Episcopado frente a manifestaciones opuestas.

Nuevamente, la diócesis, primera en aportación relativa a la Campaña del Hambre.

Superándose, la aportación de los menorquines a la Campaña del Hambre, realizada bajo la dirección del correspondiente Comité Diocesano, ha alcanzado nuevamente en el año 1978 el primer puesto de contribución relativa por habitante.